

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204216
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 34 904 620, proti žalovanej: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 232 471, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto Zmluvy o úvere a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5] v znení: „Klient podpisom tejto Zmluvy o úvere uzatvára s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo Zmluvy o úvere, Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi zo Zmluvy o úvere pravidelnými mesačnými splátkami zo mzdy alebo iného príjmu Dlžníka vo výške Splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6] v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto Zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012, uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient

majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom Zmluvy o úvere udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo Zmluvy o úvere. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012, uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie Zmluvy o úvere, bod 6.4., v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 Obchodných podmienok, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.4.2012 uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1., v znení: „Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo Zmluvy o úvere, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klient podľa tohto bodu Obchodných podmienok je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že úver zo Zmluvy o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.04.2012 (ďalej aj ako „Zmluva“), je bezúročný a bez poplatkov a určil neprijateľnosť zmluvných podmienok v Zmluve o úvere konsolidácia č. 0074382287, zo dňa 26.04.2012.

1.1 Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela Zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6.600,- eur, ktorý sa zaviazala žalovanému splatiť v 72 mesačných splátkach po 162,07 eura. V Zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 19 %, RPMN vo výške 20,74 %, priemerná RPMN vo výške 12,45 %, splatnosť prvej splátky dňa 15.05.2012, dátum konečnej splatnosti 15.4.2018, výška nákladov 4.417,75 eura a celková čiastka úveru predstavujúca súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a preto je úver bezúročný. V zmluve je uvedená len výška úveru a celkových nákladov spotrebiteľa a tiež to, že celková čiastka na zaplatenie je ich súčtom. Táto formulácia však nenapĺňa požiadavku zákonodarcu. To jednoznačne uviedol Najvyšší súd SR v rozsudku 7Cdo/7/2023 z 28.2.2024, ktorý bol aj zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 17/2024 a teda je pre súd záväzný. Najvyšší súd v ňom uviedol, že v zmluve musí byť celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená konkrétnou sumou, inak sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dovolací súd si osvojil názor o tom, že prvou sledovanou metódou výkladu a uplatnenia všeobecne záväzného právneho predpisu v materiálnom právnom štáte je metóda doslovného výkladu. Odmietol argumentáciu, že spotrebiteľ si mohol celkovú čiastku, ktorú mal zaplatiť zistiť z iných údajov v zmluve, čo odporuje zneniu zákona a to aj cez prizmu smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES a výkladu zákona v jeho dôvodovej správe. S poukazom na tieto právne závery teda nepostačuje, ak v zmluve bolo uvedené, že celková čiastka je súčtom výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, pretože v zmluve musí byť uvedená konkrétna suma predstavujúca celkovú čiastku na zaplatenie. Táto povinná náležitosť v zmluve absentuje a preto zo zákona nastáva fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a z toho dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel. Nebolo preto potrebné zaoberať sa správnosťou uvedenia výšky celkových nákladov spotrebiteľa v zmluve a to aj z dôvodu, že sa nejedná o povinnú náležitosť

zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona. Zmluva neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN. Poukázala na bod 2. rozsudku, SD EÚ, sp. zn. C-677/23, z 23.1.2025. Navyše je toho názoru, že žalovaný pri uzatváraní Zmluvy nekonal v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ).

1.2. Namietala neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v čl. [2] Zmluva o úvere, bod [1] v znení: „Klient svojím podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP, súhlasí s ich obsahom prijíma návrhy v nich predložené a potvrdzuje ich prevzatie“. Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, a to v otázke oboznámenia sa s obchodnými podmienkami. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ.

1.2 V konaní namietala neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z 19.9.2024: 31. Odvolací súd súhlasí aj so záverom o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o úvere, v časti 4. zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá. osobitný vzťah k Banke*** v zmysle Zákona o bankách a si je vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, pričom odôvodnenie súdu prvej inštancie a jeho poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-66/19 považuje odvolací súd za výstižné. Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobovať neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (k tomu por. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022, ktorým bola zmluvná podmienka obdobného znenia právoplatne určená za neprijateľnú).“

1.3 Žalobkyňa ďalej namietala zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5] v znení: „Klient podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ, Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými splátkami zo mzdy alebo iného príjmu Dlžníka vo výške Splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Banky.“ Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do všeobecných podmienok poskytnutia úveru k Zmluve. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy, v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve.

Závažnosť a dopady aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy na spotrebiteľa sú tak nepriaznivé, že si vyžadujú osobitné dojednanie a nie zakomponovanie dohody o zrážkach zo mzdy do úverových podmienok spotrebiteľskej zmluvy tak, aby unikli pozornosti spotrebiteľa, čo už mnohokrát judikovali aj sudy SR.

1.4 Žalobkyňa ďalej namietala zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6] v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ Ide o zmluvnú podmienku, neprijateľnosť ktorej už bola opakovane judikovaná.

1.5 Žalobkyňa ďalej namietala zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ Aj uvedená zmluvná podmienka už bola vo vzťahu k žalovanému opakovane judikovaná.

1.6 Žalobkyňa ďalej namietala zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4., v znení: „ V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Text predmetnej zmluvnej podmienky pôsobí zavádzajúco. Zosplatením úveru sa stávajú splatnými všetky nezaplatené splátky, ale tieto splátky nepredstavujú len istinu, ale aj úroky z úveru, resp. všetko príslušenstvo úveru. Takémuto obsahu zmluvnej podmienky by mohol spotrebiteľ rozumieť aj tak, že má platiť riadny úrok už zo zosplatennej sumy (ktorá už riadny úrok obsahuje). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už bolo vo vzťahu k žalovanej súdmi opakovane rozhodnuté. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22CoCsp/23/2024, z 28.4.2025

1.7 Nakoniec žalobkyňa namietala zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1., v znení: „ Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinností Klient podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“. Toto dojednanie predstavuje neprímeraný zásah do súkromia spotrebiteľa. V priebehu úverového obdobia môže dôjsť k akejkoľvek zmene u spotrebiteľa a neoznámenie už môže prívodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Nie je pritom významné, či by Veriteľ aj naplnil takýto scenár, ale dôležité je, že takáto zmluvná podmienka sa nachádza v zmluvných formulároch žalovaného. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Poukázala rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k žalobe uviedla, že spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, vedel, koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami

súhlasil. To, že tvrdí, že bude musieť zaplatiť inú sumu, však nevychádza zo žiadneho konkrétneho prepočtu, ktorý by reagoval na zákonnú dikciu pojmu celková čiastka úveru. Zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vychádzajúc pritom z pre Slovenskú republiku záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci č. C - 42/15, Home Credit Slovakia. V predmetnom rozsudku Súdny dvor ES uviedol, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa čl. 10 ods. 2 Smernice, sankcia v podobe toho, že zmluva sa považuje za zmluvu bez úrokov a poplatkov je primeraná len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súčasne Žalovaná trvá na správnosti údajov uvedených v Zmluve o úvere, nakoľko tieto zodpovedajú výške nákladov spočívajúcich z úrokov za poskytnutý úver. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) ZoSÚ celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ďalej uviedla, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021 odmietol vo veci predpokladov na výpočet RPMN nesprávnu súdnu prax v prospech spotrebiteľa, keď uviedol: „12. Dovolačný súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevplyva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“ Vzhľadom k uvedeným záverom Najvyššieho súdu SR nevplyva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Súd prvej inštancie tak nemôže z uvedeného dôvodu dospieť k určeniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru.

2.1 K namietaným zmluvným podmienkam uviedla, že nevidí relevantný dôvod na to, aby zmluvná podmienka v časti 3 bod 4 zmluvy bola vyhlásená za neprijateľnú. Uvedená zmluvná podmienka žiadnym spôsobom nepredstavuje neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa a už vôbec nejde o zmluvnú podmienku, ktorá by bola neprijateľná podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách vo všeobecnosti pozitívne vymedzuje Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného pozitívneho vymedzenia sa za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z podmienok, ktoré zákon kladie pri pozitívnom vymedzení neprijateľnej podmienky je zrejmé, že uvedené ustanovenie musí byť takej intenzity, že spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri hodnotení práv a povinností zmluvných strán nie je možné práva a povinnosti skúmať izolovane bez vzájomných súvislostí s inými všeobecne záväznými predpismi. Poukázala na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/16/2023 zo dňa 17.10.2023, ktorý zmenil rozsudok vo výroku III. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. VII bod 7.6. zmluvy o úvere z 5.5.2015 tak, že v tejto časti žalobu zamietol: 22. Zmluvnú podmienku o prehlásení spotrebiteľa, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke (bod 7.6.) súd nesprávne právne posúdil. Banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a v zmluve o úvere musí mať banka dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy. Ide o zákonnú požiadavku vyplývajúcu z ust. § 35 zákona o bankách. Preto táto zmluvná podmienka nemôže byť neprijateľnou. Ďalej uviedla, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je riadny

spôsob zabezpečenia nárokov veriteľa. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere predstavovala Dohoda o zrážkach zo mzdy obvyklý a štandardný spôsob zabezpečenia nárokov veriteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v písomnej forme. Žalobkyňa ako zmluvná strana zároveň vyhlásila, že Dohodu o zrážkach zo mzdy si riadne prečítala, jej obsahu porozumela a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Žalobkyňa tak prejavila slobodnú vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, a to na zabezpečenie poskytnutého úveru. Podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka je dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov platná ak bola uzatvorená v písomnej forme a spĺňa požiadavky na platnosť právneho úkonu. Žalobkyňa netvrdí a ani nepreukázala, že by takéto požiadavky neboli splnené. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch. Navyše, právna úprava povoľuje inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Dokonca ani v spotrebiteľských vzťahoch nie je vylúčené uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak by Dohoda o zrážkach zo mzdy bola v spotrebiteľských vzťahoch vylúčená, z právnej úpravy by takáto skutočnosť vyplývala. Keďže však právna úprava určuje podmienky, za akých je uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy prípustné aj v spotrebiteľských vzťahoch, nie je možné v prípade, ak sú tieto podmienky splnené, uzatvorenie platnej dohody vylúčiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a Žalobkyňa bola dostatočne poučená o tom, že v prípade, ak nebude plniť riadne a dobrovoľne tak, ako sa zaväzuje v Zmluve o úvere, dôjde k plneniu prostredníctvom zrážok z jej mzdy. Navyše, zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa. Zrážky zo mzdy sa v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy majú vykonávať len maximálne vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky podľa Zmluvy o úvere. Pokiaľ pri riadnom splácaní dlhu Žalobkyňa pravidelne mesačne plní dohodnutú splátku z jemu poskytnutého úveru, jej ekonomickej situácia sa nezhorší, ak v prípade, že prestane plniť riadne, jej bude tá istá suma zrážaná priamo z jej mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda nie je teda ani neprimeranou, pretože len zabezpečuje plnenie zo Zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými Žalobkyňa súhlasila. Ďalej uviedla, že spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru Zmluvy o úvere. Má za to, že nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa nijak neznevýhodňuje. Už pri uzatváraní Zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov (poplatky, úroky a pod.), ak sa bude pridrižovať ustanovení zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka na jej znenie. Započítanie platieb neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, preto o aplikácii ustanovení obchodného práva žalovaná nemá pochybností. Napríklad Krajský súd v Prešove, sp. zn. 20Co/181/2015 zo dňa 26.07.2016 uviedol, že odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podobne rozhodol aj Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 6Co/213/2015, kde súd mal za to, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva o poskytnutí úveru, tzv. absolútny obchod, upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne je na ňu potrebné nahliadať ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa Veľkého komentára Občiansky zákonník I Vydavateľstva C.H.Beck: „Vzhľadom na vyššie uvedený výklad je § 52 ods. 2 OZ potrebné správne aplikovať a interpretovať spôsobom, že tento právny režim nevyklučuje použitie zmluvných typov obsiahnutých napríklad výhradne v záväzkovej časti Obchodného zákonníka, a teda naďalej je a aj po 1. apríli 2015 možné dojednávať spotrebiteľské zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorý je ich právnym základom.“ Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter nie je spornou otázka, že Zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Žalobca postupoval v súlade so zákonom, keď započítaval úhradu najskôr na úroky a až následne na istinu. Podľa ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.05.2014 sp. zn. 2Cob/326/2012 na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že Obchodný zákonník vychádza zo zásady, že prvoradá význam pri určení, na ktorý záväzok sa poskytnuté plnenie započíta, má vôľa dlžníka. Dlžník svojím jednostranným vyhlásením rozhoduje o tejto skutočnosti. Vyhlásenie dlžníka zákon časovo viaže v tom zmysle, že dlžník ho musí urobiť pri plnení. Vyhlásenie dlžníka o započítaní plnenia urobené neskôr nemá význam, lebo pri plnení dôjde k uplatneniu dispozitívneho pravidla obsiahnutého v §

330 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie rozlišuje pravidlá všeobecné pre všetky plnenia (§ 330 odsek 1) a špeciálne pravidlá pre peňažné plnenia (§ 330 odseky 2, 3 a 4). Žalobkyňa pri žiadnej zo svojich platieb neurčila, že sa má započítavať výlučne na istinu. Teda nie len, že v konaní nebola preukázaná neprijateľnosť, žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem, súčasne je potrebné skonštatovať, že zmluvná podmienka, ktorá je v súlade s platnou právnou úpravou, je platná. V súvislosti s namietanou zmluvnou podmienkou uvedenou v článku 6 bod 6.4 uviedla, že žalobkyňa neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky žiadnym spôsobom neodôvodnila. V čom je postup v rozpore so zákonom nie je jasné. Na základe uvedeného nemôže byť takáto zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú. Žalovaná súhlasí s argumentáciu Okresného súdu Prešov v konaní 29Csp/3/2025, ktorý v odôvodnení rozsudku uvádza: „súd I. inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne o neprijateľnosti zmluvného dojednania v bode 5.6 obchodných podmienok teda, že všetky výdavky banky spojené s vymáhaním pohľadávky znáša dlžník, pričom dlžník zároveň súhlasí, že banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo zmluvy o úvere.“ V prípade, ak by súd posúdil uvedené zmluvné dojednania ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, odporovalo by to právnej úprave § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením, teda náklady, ktoré veriteľovi vznikli v rámci tzv. predsúdneho konania. Zároveň vyslovenie neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednania by popieralo zákonný nárok veriteľa na náhradu nákladov spojených s exekučným konaním voči spotrebiteľovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky z úverového vzťahu priznaného právoplatným rozhodnutím súdu.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že potrebné údaje žalovaná označuje iba ako ďalšie samostatné náležitosti zmluvy, ale nie s pomenovaním, že ide o predpoklady na výpočet RPMN, ktoré zákon a smernica vyžadujú popri náležitosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. V zmluve musia byť predpoklady použité na výpočet RPMN uvedené v takej forme, aby bolo možné overiť správnosť výpočtu RPMN, a to nie je možné inak, ako porovnaním čísel a z nich vyplývajúcich výsledkov výpočtov a nie porovnaním slov. Predpoklady použité na výpočet RPMN tak vyjadrujú v jednote svoju gramatickú, ako aj matematickú podstatu, s cieľom vypočítať hodnotu RPMN. Bez tejto jednoty nie je výpočet RPMN možný. Matematická podstata výpočtu RPMN spočíva vo výpočte RPMN podľa presne definovaného vzorca, ktorý zahŕňa sumy, časové obdobia a ďalšie údaje, vyjadrené číslami. Vloženie slovných pojmov a nie konkrétnych číselných hodnôt do vzorca, nemá žiadny výpočtový význam, výstup by nebol číselne vyjadriteľný. Ak v zmluve chýbajú číselné údaje priradené k názvom jednotlivých Predpokladov použitých na výpočet RPMN, nemožno hovoriť o skutočnom uvedení Predpokladov použitých na výpočet RPMN, keďže informácie sú neúplné a výpočet nemožno reálne vykonať. Pritom tieto slovné vyjadrenia jednotlivých číselných premenných, dosadzovaných do vzorca na výpočet RPMN, musia byť označené tak, aby bolo jasné, že ide o Predpoklady použité na výpočet RPMN, keďže spotrebiteľ nie je povinný vedieť, čo sú to Predpoklady použité na výpočet RPMN a ak by ich aj chcel v zmluve hľadať, nie je povinný vedieť, čo má vlastne hľadať, pod akými slovami a pod akými číslami. Teda, zmluva musí napr. obsahovať nadpis „Predpoklady použité na výpočet RPMN“, a k tomuto nadpisu musia byť priradené konkrétne názvy jednotlivých Predpokladov použitých na výpočet RPMN, vyjadrené ich pomenovaním, napr. výšky úveru, s číselným vyjadrením výšky úveru, napr. 2 000,- €. Matematicky by to bolo možné vyjadriť tak, že všeobecný nadpis „Predpoklady použité na výpočet RPMN“, predstavujú základnú množinu a konkrétne názvy jednotlivých Predpokladov použitých na výpočet RPMN v konkrétnej zmluve, s ich číselným vyjadrením sú prvkami tejto množiny.

3.1. K neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedla, že pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovanou, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. Ak žalovaná ako dodávateľ nepredložila v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktčného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaná, a zamietnuť v tejto časti žalobu.

4. Žalovaná sa k replike nevyjadrila.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 26.04.2012 zmluvu o úvere e konsolidácia, č. 0074382287, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyňi úver vo výške 6.600,- eur, ktorý sa zaviazala žalobkyňa vrátiť 72 mesačných splátkach po 162,07 eura. V zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 19 %, RPMN

vo výške 20,74 %, priemerná RPMN vo výške 12,45 %, splatnosť prvej splátky dňa 15.5.2012, dátum konečnej splatnosti 15.4.2018. V zmluve je ďalej uvedené, že výška nákladov 4.417,75 eura a celková čiastka úveru predstavujúca súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

7. V zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4], je uvedené: „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

8. V zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5], je uvedené: „Klient podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ, Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými splátkami zo mzdy alebo iného príjmu Dlžníka vo výške Splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Banky.“

9. V zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6], je uvedené: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“

10. V Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve, a to v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6., je uvedené: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

11. V Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve, a to v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4., je uvedené: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

12. V Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva k Zmluve, a to v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1., je uvedené: „ Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klient podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013 (ďalej aj ako „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak

je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1,2,3, 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53a OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

19. Podľa § 9 ods.2 písm. j) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

21. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

22. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaná ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu

svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mala žalovaná už pripravený a dopisovala do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

23. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve.

24. Žalobkyňa v konaní namietala, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

25. Pokiaľ ide o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov tak nalievavý právny záujem na určení vyplýva z § 11 ods. 4 ZoSÚ účinného od 01.01.2018, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).

26. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy“.

27. Súd pri výklade rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 poukazuje na recentné rozhodnutia:

28. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.06.2025, sp. zn. 12CoCsp/10/2025 Odôvodnenie 30. a 33.: „Bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru súd prvej inštancie správne vzhliadol v tom, že v zmluve sa nenachádzajú jednoznačným, zrozumiteľným a transparentným spôsobom uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Totiž údaje o poskytnutom spotrebiteľskom úvere sa nachádzajú v článku 5 zmluvy a článok 7 zmluvy obsahuje len opísanie predpokladov pre jej výpočet a je akýmsi návodom k identifikácii jednotlivých predpokladov pre výpočet RPMN. Takéto neprehľadné zmluvné dojednania však nekorešponujú s § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle najaktuálnejšieho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 dané predpoklady musia byť v zmluve konkrétne a jednoznačne uvedené, a nie koncipované tak, že spotrebiteľ si ich bude musieť sám identifikovať a vyhodnotiť ustanovenie článku 7. Správne potom súd prvej inštancie určil, že vzhľadom na absenciu predpokladu v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Vo svetle citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ je potrebné znenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch chápať tak, že v zmluve musí byť uvedená správna RPMN a zároveň všetky predpoklady, ktoré boli použité na jej výpočet. Tieto predpoklady nemôžu byť roztrúsené v texte zmluvy tak, aby nútili spotrebiteľa vlastnou pátracou, resp. vyhľadávacou činnosťou dané predpoklady identifikovať a zhrnúť“.

29. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.06.2025, sp. zn. 3CoCsp/1/2025: odôvodnenie 21. až 23. „Tieto údaje však predmetná zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaným), neobsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe. V časti III. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX sa len uvádza: celková výška úveru: 831,49 eur, počet splátok 29, splátka 35 eur, celková čiastka 1.015 eur, RPMN 18,41 %, fixná ročná úroková sadzba 18,41 %, priemerná hodnota RPMN 13,76%, odplata 18,41 %, celkové náklady spotrebiteľa 183,54 eur, prvá splátka 20.04.2018, doba trvania zmluvy 29 mesiacov, termín konečnej splatnosti úveru XX.XX.XXXX (č. I. 16 -18).. Údaje uvedené v predmetnej zmluve však v zmysle vyššie uvedeného nie sú skutočnými predpokladmi pre výpočet RPMN, ale sú len všeobecným rámcom, ktorý sa používa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. Za týchto okolností treba konštatovať, že predmetná spotrebiteľská zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení platnom ku dňu zavretia predmetnej úverovej zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov

použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie aplikovateľným v tejto veci sp.zn. C-677/23 z 23.1.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora i z citovaného slovenského právneho predpisu taktiež vyplýva, že uvedenie len samotnej percentuálnej sadzby RPMN (v prejednávanej veci 18,41 %) nestačí“.

30. Rozsudok Krajského súdu V Prešove zo dňa 13.05.2025, sp. zn. 10CoCsp/2/2025: odôvodnenie 33. a 34. „V súlade s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora odvolací súd konštatuje, že nestačí samotná možnosť identifikovať tieto predpoklady prečítaním jednotlivých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy. Z obsahu jednotlivých článkov predmetnej úverovej zmluvy je nepochybné, že v zmluve tento údaj chýba, nie je výslovne uvedený, aké predpoklady boli použité na výpočet RPMN, samotné rozloženie údajov o výške úveru, splátkach, intervale, počte a termíne splátok, výške úrokov, úrokovej sadzbe a poplatkov do jednotlivých článkov zmluvy na splnenie povinnosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nepostačovalo. Účelom tohto ustanovenia je totiž to, aby spotrebiteľ pochopil údaj o RPMN a aby mal informáciu o tom, ktoré údaje sa použijú na jej výpočet. Logickým výkladom týchto ustanovení je potrebné dospieť k záveru, že splnením povinnej náležitosti zmluvy vo forme uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nie je, ak jednotlivé údaje sú v zmluve uvedené ako iná jej povinná náležitosť, inak by zákonodarca nemal dôvod duplicitne uvádzať pri absencii týchto jednotlivých povinných náležitostí sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Za týchto okolností treba konštatovať, že spotrebiteľská zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení platnom ku dňu zavretia úverovej zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-677/23 z 23.1.2025, aplikovateľným v tejto veci, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z tohto rozhodnutia Súdneho dvora i z citovaného slovenského právneho predpisu vyplýva, že uvedenie len samotnej percentuálnej sadzby RPMN nestačí. Táto absencia špecifikácie predpokladov použitých na výpočet RPMN má potom následok uvedený v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, teda pre nedodržanie ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (k tomu porov. aj (porov. aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/16/2024 z 30.1.2025; 1CoCsp/18/2023 z 27.2.2025)“.

31. Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp 18/2023, zo dňa 27.2.2025, odôvodnenie 89. až 92. „V tomto smere treba vychádzať z článku 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, podľa ktorého (ods. 1) ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov (čerpania, splátky a poplatky), budúcich alebo súčasných, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I., časti I. Podľa ods. 2 článku 19 tejto smernice, na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo služieb bez ohľadu na to, či sa transakcia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpanie a ostatné náklady.⁹⁰ Pokiaľ ide o slovenské právo, treba konštatovať, že predpoklady pre výpočet RPMN sú súčasťou údajov, ktoré sa komponujú do vzorca pre výpočet RPMN a tento vzorec – tzv. základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej, je uvedená v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010Z. z.. Vychádzajúc z týchto zdrojov treba konštatovať, že do výpočtu RPMN sú zahrnuté všetky náklady spojené s úverom, teda výška úveru, ktorý poskytne, doba splácania úveru, náklady spojené s poskytnutím úveru (ako napríklad spracovateľský poplatok, poistenie), výška mesačných splátok, úroková sadzba, ako aj poplatky spojené s úverom, a to buď jednorazové poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, alebo pravidelné poplatky, ktoré spotrebiteľ platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite, teda napríklad poistenie úveru.

Tieto údaje však predmetná zmluva o úvere, ktorá bola medzi sporovými stranami uzavretá, neobsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe“.

32. Za týchto okolností treba konštatovať, že predmetná spotrebiteľská Zmluva nespĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Takáto absencia špecifikácie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nekorešponduje s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie aplikovateľným v tejto veci sp.zn. C-677/23 z 23.01.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

33. Pokiaľ ide o žalovanou citované uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo 183/2020 (R 86/2021) tak to je rozhodnutím Súdneho dvora EÚ prekonané.

34. V zmluve ďalej absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, resp. v zmluve sa nachádza údaj o nesprávnej celkovej čiastke v neprospech spotrebiteľa. Podľa zmluvy mala žalobkyňa splácať úver v 72 mesačných splátkach po 162,07 eura. V zmluve sa nenachádza žiadna zmienka o tom, aby niektorá zo splátok bola v inej výške. Z jednoduchého vynásobenia počtu splátok a ich výšky (72x 162,07 eura) je zrejmé, že celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je vo výške 11.669,04 eura, pričom v zmluve je celková výška nákladov 4.417,75 a výška úveru 6.600, čo predstavuje sumu 11.017,75 eura. Ak by aj súd vychádzal z toho, že poistenie je dobrovoľne a nezapočítava sa do výšky splátky tak by celková čiastka predstavovala sumu 11.088,- eur (72x 154,- eur (poplatok za poistenie 8,07 eura mesačne podľa sadzovníka poplatkov). Súd má teda za to, že v zmluve je uvedená nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a to v neprospech spotrebiteľa. Ako je vyššie uvedené tak v zmluve sa nenachádza žiadna zmienka o tom, aby niektorá zo splátok bola v inej výške, a preto pri riadnom splácaní úveru by žalobkyňa zaplatila žalovanej sumu 11.669,04 eura, resp. 11.088,- eur (bez poistenia) a nie 11.017,75 eura. Pokiaľ niektorá náležitosť nie je uvedená správne, hľadá sa, ako by nebola uvedená v zmluve vôbec, nakoľko nesprávne uvedená náležitosť, nemá žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, a preto len riadne, úplné a správne uvedenie náležitosti vyžadovanej zákonom v § 9 ods. 2 ZoSÚ možno vziať do úvahy. Navyše súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2024, sp. zn. 7Cdo/7/2023, zverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R -17/2024, podľa ktorého: „Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 31.12.2016) je potrebné vykladať tak, že veriteľ je povinný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť „celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ konkrétnou sumou, inak sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona za bezúročný a bez poplatkov.“

35. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok tak podľa názoru súdu žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ CSP nevyklúčujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

36. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.6.2018, sp. zn. 19Co/199/2017, ktorý uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“

37. „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

38. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

39. Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Po preskúmaní podmienok súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné zmluvné podmienky.

40. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4]: Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Súd pri neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje: „Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobiť neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta

je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamená, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe“ O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli sudy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2024, sp. zn. 9Csp/128/2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 19.09.2024, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 18Csp/82/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.11.2024, č. k. 29Csp/41/2024 – 129, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2022 pod sp. zn. 29Csp/74/2022 rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/176/2024, zo dňa 03.04.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/25/2024, zo dňa 02.07.2024, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11CoCsp/27/2024, zo dňa 26.03.2025.

41. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5]: „Klient podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ, Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými splátkami zo mzdy alebo iného príjmu Dlžníka vo výške Splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Banky.“ Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná a jej prijatie sa nedalo oddeliť od zmluvy samotnej. V zmysle uvedenej dohody bol spotrebiteľ povinný kedykoľvek v platnosti zmluvy strieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom a bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi siahnúť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok a tým spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zákonodarca na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol a novelou zákona č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014 bol zavedený zákaz zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, okrem prípadov, ak táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. V dôvodovej správe uviedol, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednaní) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženéj povinnosti dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“ Obdobná dohoda o zrážkach zo mzdy bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 21. októbra 2019, č. k. 17Csp/29/2019 - 121, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoCsp/10/2020, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.04.2023, sp. zn. 11Csp/97/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 25.07.2024, sp. zn. 20CoCsp/30/2023, rozsudkom Okresného súdu Levice 7C/294/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 9Co/4/2023.

42. Zmluvná podmienka v Zmluve v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6]: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ Rozhodcovskú doložku súd posúdil ako neprijateľné zmluvné dojednanie v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktoré je v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa, keďže núti spotrebiteľa v prípade sporu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred vopred dodávateľom vybraným rozhodcovským súdom. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť

vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že prax si vyžiadala zakotvenie mantinelov prijateľnosti obdobných zmluvných dojednaní, keď bola do § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka včlenená do demonštratívneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok i zmluvná podmienka umožňujúca riešenie sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Predmetný zákon podrobnejšie upravil podmienky, za ktorých môže byť uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom okrem iného stanovil, že rozhodcovská zmluva v takomto prípade musí byť obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade sa však skutočne jednalo o zmluvnú podmienku včlenenú do textu zmluvy ako rádovej zmluvnej podmienky. Žalovaná neprijateľnosť tejto podmienky ani nenamietala.

43. Zmluvná podmienka v Zmluve v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6.: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ Predmetná zmluvná podmienka nie je individuálne dojednaná, je súčasťou husto písaného textu a žalobkyňa mala ňou súhlasiť s tým, aby žalovaná započítala platby najskôr na poplatky, úrok z omeškania, úroky a až nakoniec na istinu. Súdny dvor EÚ v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Podľa § 566 ods.2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dluhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovanou a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli súdy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/1/2023-91 zo dňa 27.04.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/19/2022 zo dňa 18.09.2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/102/2020-158 z 23.6.2022, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/17/2021 zo dňa 15.4.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19CoCsp/24/2021 zo dňa 16.12.2021, Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 7Csp/3/2020 zo dňa 09.09.2020 a ďalšie.

44. Zmluvná podmienka v Zmluve v pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4.: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Dojednanie, ktorým sa dlžník – spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a

povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je porušením § 53 ods. 1 OZ. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/172/2020 z 29.4.2021). O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky už rozhodli sudy, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.4.2023, sp. zn. 8Csp/1/2023, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 18Csp/82/2024, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.01.2019, sp. zn. 29Csp/6/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 17.10.2019, sp. zn. 7Co/61/2019 a ďalšie.

45. Zmluvná podmienka v Zmluve v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, a to v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1.: „Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klient podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“. Súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 115/2016 z 29.6.2016, v zmysle ktorého: „V danom prípade napadnuté zmluvné podmienky jednoznačne nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepredstavujú ani hlavný predmet zmluvy a ani netýkajú sa primeranosti ceny. Keďže sú súčasťou obchodných podmienok žalovaného, ktoré sú vopred stanovené, rozhodne nie sú individuálne vyjednané medzi účastníkmi. Úspešnosť žaloby tak závisela na posúdení toho, či v nich ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť. Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamena, že žalobca by sa nedokázal s ňou vyporiadať. Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy. Nemožno súhlasiť s tým, že by sporné zmluvné podmienky boli v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, uvedený zákon vo vzťahu k fyzickej osobe, čo nepochybne je aj spotrebiteľ, žiadne podobné povinnosti neukladá. Preverovanie bonity spotrebiteľa sa vyžaduje pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 alebo § 11 ods. 2. Nemá teda žiadne právne a ani faktické opodstatnenie preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí úverovej zmluvy...“.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).